

Idees

Els signes d'Antich

Transcorregut el preceptiu termini dels primers cents dies del nou Govern de les Illes Balears, s'imposa de fer, no pas un mínim balanç –que és impossible, atès el poc temps–, sinó intentar esbrinar quins són els signes més importants que emet.

Els tres mesos i escaig de Francesc Antich al capdavant del govern s'han centrat gairebé exclusivament en un gran tema polític: So n'Espases. El lloc on s'havien començat –durant el mandat de Jaume Matas– les obres del nou hospital de referència balear a les quals tota l'esquerra –incloent-hi el PSOE– s'oposava aferrissadament. Convertiren So n'Espases en un símbol polític. Guanyaren –sense esperar-s'ho– i arribà el moment de prendre una decisió. S'aturaren les obres per “estudiar alternatives”. El Bloc (PSM, EU, Verds i ERC) es mostrava totalment en contra de reprendre-les, el PSOE només deia que “estudiava” diverses opcions i UM era favorable a So n'Espases. A la fi Antich imposà la solució que la conselleria de Salut considerava l'“única possible”. Continuar les obres allà on s'havien començat. Decisió sorprenent? Segons per a qui.

El PSOE ha canviat i no és el mateix partit que era quan Antich presidí el primer govern illenc (1999-2003). Ara és un partit sota el lideratge d'un polític que cerca la moderació, el centrisme i xuclar vot de ciutadans desideologitzats que hagin pogut votar el PP. Per tant, vol aparèixer com un partit “de govern” –i no solament estar en el govern–, per a la qual cosa la decisió de So n'Espases només ha estat la primera de les decisions sorprenents que prendrà. N'hi haurà més, i atenció a les requalificacions urbanístiques futures per a fer habitatges a preu taxat per a les classes mitjanes i per a joves. Una decisió que està decidit a prendre i que novament l'enfrontarà amb allò que digueren alguns companys d'esquerra a l'oposició: que la principal amenaça per al territori és la construcció.

Allò que han mostrat els primers cents dies d'Antich és justament aquest nou polític que és el president illenc. El seu pas per Madrid (2004-2007) no ha estat debades. Igual com li passà a Matas, va tornar a les Illes canviat. Dels principals eixos de definició ideològica i política de la seva primera presidència (bàsicament: “ser més PSIB que no PSOE” i, en conseqüència, l'aposta pels trets d'identitat), no en queda pràcticament res. Ara és un polític nou. Creu fermament que el PSOE s'ha d'obrir cap al centre i que ha de cercar nous votants des de la moderació. D'aquí ve la decisió de So n'Espases, i les altres que arribaran.

L'arreglament d'Antich amb el govern espanyol presidit per Zapatero és total. Per exemple, en la negociació d'inversions per a l'any vinent han deixat d'arribar voluntàriament 100 milions d'euros perquè Antich està segur que arribaran, i molts més, l'any següent. Després de les eleccions espanyoles. És una dada molt rellevant. Tota l'estratègia, totes les tàctiques, fins i tot es podria dir que tot l'ésser socialista per a aquesta legislatura balear es basa en Madrid, en la convicció ferma que Zapatero continuarà governant. Si és així es veurà un Antich que, gràcies a un pacte de ferro amb UM –que el Bloc serà impossible que pugui trencar–, farà una política molt moderada

Miquel Payeras

Francesc Antich.

“El PSOE ha canviat i no és el mateix partit que era quan Antich presidí el primer govern illenc. Ara és un partit sota el lideratge d'un polític que cerca la moderació, el centrisme i xuclar vot de ciutadans desideologitzats que hagin pogut votar el PP”

des del govern, amb la intenció partidista de marcar territori per al PSOE i per a fer-lo créixer electoralment sobretot a Mallorca, que és l'illa a on més pot créixer.

Els cents dies, en resum, han confirmat que Antich no és allò que era, que és un nou polític. I que continuarà així, si les eleccions del març no ho impedeixen.